

Řešení problému batohu metodou hrubé síly a jednoduchou heuristikou

Popis problému:

- 1) Naprogramujte řešení problému batohu hrubou silou (tj. exaktně). Na zkušebních datech pozorujte závislost výpočetního času na n .
- 2) Naprogramujte řešení problému batohu heuristikou podle poměru.
 - a. Pozorujte závislost výpočetního času na n . Grafy jsou vítány (i pro exaktní metodu).
 - b. Průměrnou a maximální relativní chybu (tj. zhoršení proti exaktní metodě) v závislosti na n .

Rozbor možných řešení a algoritmus

Principiálně je řešení zadané popisem problém, záleží tedy spíše na implementačních detailech. Pro implementaci jsem zvolil jazyk Python (což nejspíš není nejvhodnější jazyk, ale je mi aktuálně nejbližší).

- 1) První část úkolu poskytuje největší možnost kreativity ve volbě generování kombinací, které jsou potřeba pro projití všech validních řešení problému batohu. Dva základní způsoby jsou vnořené for cykly a rekurze. Já si vybral rekurzi, protože se snad bude snáze přepisovat do dalších, více optimalizovaných řešení. Algoritmus tedy rekurzivně generuje množinu možných řešení a ty validní přidává do pole výsledků. V dalším kroku už se následně jenom vybere nejdražší řešení a řešení je na světě.
- 2) Řešení pomocí heuristiky podle poměru cena/výkon je přímočaré: Každé dvojici cena a váha je spočten koeficient výhodnosti (cena/váha). Následně jsou dvojice sestupně setříděny a do výsledku postupně zařazovány ty s nejlepším koeficientem. Pokud se nějaký předmět do batohu už nevejde, jednoduše se přeskočí a zkouší se další, dokud nejsou vyčerpány všechny.

Rozbor výsledků:

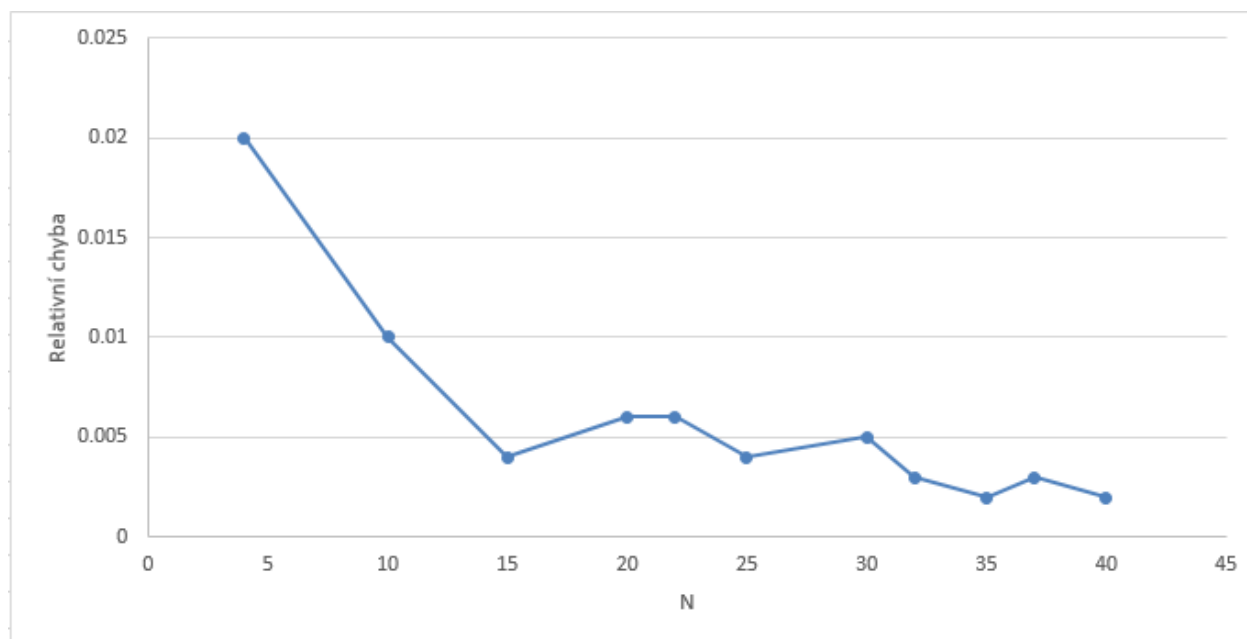
Jak ukazuje první tabulka, řešení pomocí heuristiky je velmi rychlé, ve všech prováděných testech se vešlo pod jednu vteřinu. Rozdíly mezi jednotlivými měřeními tedy na konfiguraci s procesorem i5-2410M, Windows 8 a prostředím Python 2.7 nemá cenu dále zkoumat z důvodu jejich malých absolutních hodnot. Rozlišovací schopnost měření by sice šla dále navyšovat, ale to není předmětem tohoto úkolu.

Přesná metoda je kvůli svojí asymptotické složitosti úplně jinde. Již při $N=10$ a 15 jsou patrné dramatické rozdíly v čase řešení, u $N=20+$ jsem se rozhodl měření ukončit, protože by na dané konfiguraci trvalo nesmyslně dlouho času a nic nového by nepřineslo. Řešení by určitě šlo optimalizovat, což by možná

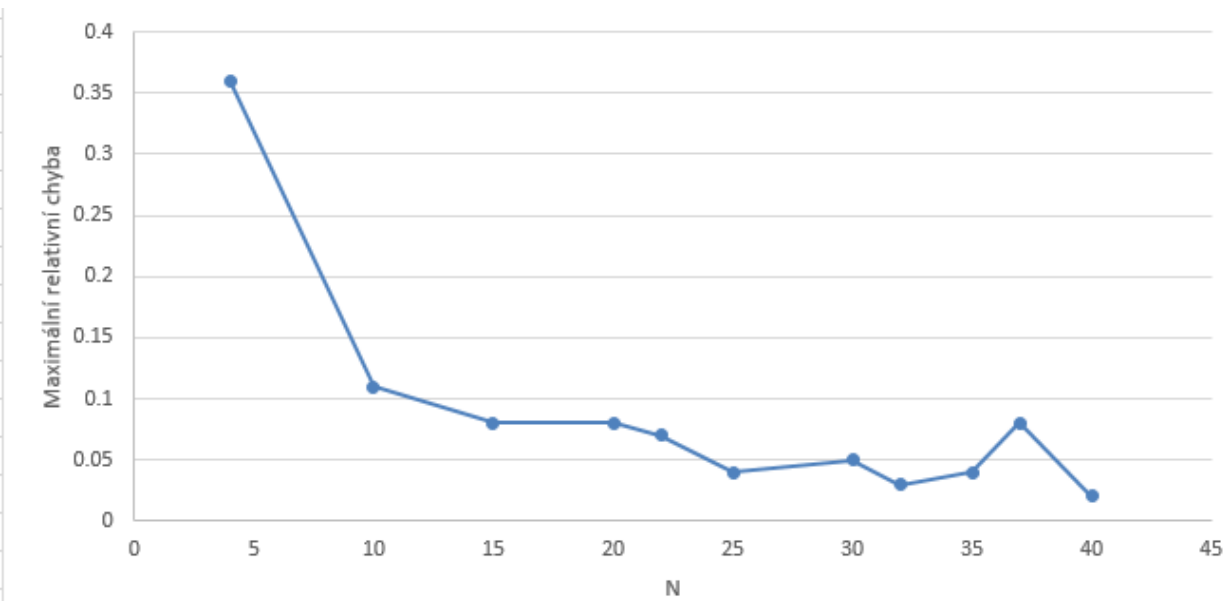
bylo vhodné pro naměření více hodnot, ale v zadání se jasně hovoří o brute force metodě bez jakékoli optimalizace.

Jak naznačuje poslední tabulka, řešení pomocí heuristiky řešení pouze „odhaduje“, tudíž výsledná konfigurace batohu nepřináší vždy tu nejlepší kombinaci, nicméně řešení s relativně malou relativní chybou je vypočítáno řádově rychleji.

N	presna metoda (s)	heuristika (s)
4	0.1	<0.001
10	3	<0.001
15	120	<0.001
20	n/a	<0.001
22	n/a	<0.001
25	n/a	<0.001
30	n/a	<0.001
32	n/a	<0.001
35	n/a	<0.001
37	n/a	<0.001
40	n/a	0.001

Graf relativní chyby

Graf maximální relativní chyby

N	Relativní chyba	Maximalní rel chyba
4	0.02	0.36
10	0.01	0.11
15	0.004	0.08
20	0.006	0.08
22	0.006	0.07
25	0.004	0.04
30	0.005	0.05
32	0.003	0.03
35	0.002	0.04
37	0.003	0.08
40	0.002	0.02

Závěr

Cvičení v praxi ověřilo, že při obětování absolutní přesnosti se k řešení můžeme dobrat řádově rychleji. Záleží tak na požadavcích, jaké na výsledek máme. V tomto případě vyšla relativní chyba vždy $\leq 2\%$, což by pro mnoho aplikací z reálného světa určitě stačilo. Maximální naměřená chyba pro jednotlivé datasety se pohybovala od 2% do 36%. Co se týče času řešení, řešení pomocí heuristiky je velmi rychlé, při $N=40$ byla naměřena tisícinová vteřina, při menších N byly naměřené časy nižší. U exaktní metody $N=15$ trvalo dvě minuty, pro větší N už měření neprobíhalo z důvodu vysoké časové náročnosti.